

DZIENNIK URZĘDOWY

ces. i król. Komendy obwodowej w Radomiu.

Część I. — Wydana i rozesłana w styczniu 1916.

Treść: (44—64). 44. Dar na cele dobroczynne. — 45. Rozp. Naczelnego Wodza Armii o noszeniu broni i amunicji. — 46. Rozp. Naczelnego Wodza Armii o wykonywaniu polowania. — 47. Rozp. Naczelnego Wodza Armii dotyczące ochrony zwierząt rolniczych. — 48. Ogłoszenie w sprawie rekwizycji skór niewyprawionych. — 49. Ceny maksymalne na skóry. — 50. Paszporty bydłce. — 51. Przepisy o zgromadzeniach publicznych. — 52. Prowizoryczna służba straży skarbowej. — 53. Rekwizycja metali. — 54. Podwyższenie podatku zarobkowego. — 55. Wyprowadzenie osobistych patentów. — 56. Metryki śmierci członków armii. — 57. Sprzedaż sarniny. — 58. Podjęcie ruchu na liniach Lublin—Lubartów i Lublin—Chełm. — 59. Karty łowieckie. — 60. Obniżanie kursu rubla. — 61. Rosyjskie płaszcze wojskowe. — 62. Odezwia. — 63. Wyrok śmierci. — 64. Listy gończe.

44.

Dar na cele dobroczynne.

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia ofiarowała Komenda obwodowa na rzecz akcji dobroczynnej Komitetowi ratunkowemu m. Radomia 15.000 K., zaś Komitetowi ratunkowemu obwodu radomskiego 10.000 K.

45.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29 listopada 1915,

Nr. 44 Dz. rozp. część XII

dotyczące pozwoleń na noszenie broni i amunicji.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Karta na broń.

Pozwolenie noszenia broni i amunicji (§ 1, ustęp ostatni rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16 lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.) udziela się w formie karty na broń według załączonego wzoru.

§ 2.

Karta na broń łowiecką.

Komenda obwodowa może dla celów polowania zezwolić pewnym, godnym zaufania osobom noszenie potrzebnej do tego broni i należącej do niej amunicji, jeżeli wykażą, że są uprawnione do polowania; pozwolenie takie wystawia się w formie karty na broń (§ 1); pozwolenie może być każdej chwili cofnięte.

§ 3.

Forma karty na broń.

Karta na broń musi być zaopatrzona fotografią właściciela, wiernie oddającą jego wizerunek i urzędowym potwierdzeniem Komendy obwodowej, że właściciel karty jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia.

Właściciel karty na broń winien podpisać fotografię na samym wizerunku atramentem wobec Komendy, wystawiającej kartę. Fotografię należy wkleić do karty i wycisnąć na niej pieczęć Komendy w ten sposób, aby pieczęć mieściła się mniej więcej w połowie na fotografii, a w połowie na papierze karty na broń.

§ 4.

Treść karty na broń.

Karta na broń ważną jest tylko na rodzaje broni i amunicji oraz na czas i obszar, na które opiewa.

Do wystawienia karty na broń na czas dłuższy jak jeden rok, albo na obszar, sięgający na kilka obwodów, potrzebne jest zezwolenie Jenerał-Gubernatorstwa.

§ 5.

Legitymowanie się kartą na broń.

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się nią na żądanie władzy.

§ 6.

Postanowienie karne.

Przekroczenie tego rozporządzenia—o ile czyn nie podlega § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 16 lutego 1915, Nr. 4 Dz. rozp.—karane będą przez Komendę obwodową grzywną do tysiąca koron, w razie niemożności ściągnięcia grzywny, aresztem do trzech miesięcy.

§ 7.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiężę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Nr

W imieniu Jego Ces. i Król. Wysokości

c. i k.

Naczelnego Wodza armii.

KARTA na BROŃ.

Nazwisko

zatrudnienie

religia: wiek:

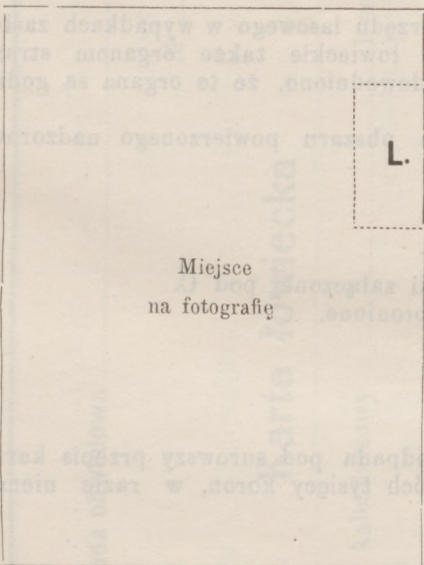
miejsce zamieszkania

uprawniony jest do noszenia następujących gatunków broni i amunicji:

na czas:

na obszar:

Kto nosi broń, winien mieć kartę na broń zawsze przy sobie i wykazać się na żądanie władzy (§ 5 rozp. Naczelnego Wodza armii z 29. listopada 1915, № 44 Dz. rozp.).

Miejsce
na fotografię

L. S.

C. i k. Komenda obwodowa w

dnia 19

C. i k. Komendant obwodu

Potwierdza się, że właściciel karty na broń jest rzeczywiście tą osobą, którą przedstawia fotografia i że fotografię podpisał własnoręcznie wobec komendy wystawiającej.

..... dnia 19

46.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29 listopada 1915,
Nr. 45. Dz. rozp. Część XII.

O wykonywaniu polowania.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Karty łowieckie.

Do wykonywania polowania potrzebne jest pozwolenie Komendy obwodowej.

Pozwolenia udziela się w formie karty łowieckiej (Załącznik A).

Kartę łowiecką nadaje się tylko osobom zasługującym na zaufanie. Karta ważna jest na oznaczony w niej rok kalendarzowy i na obszar, na który opiewa; karta może być wystawiona na całą jeneralną gubernię.

Myśliwy winien przy wykonywaniu polowania mieć zawsze kartę łowiecką i kartę na broń (rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29 listopada 1915, № 44 Dz. rozp.) przy sobie i okazać je na żądanie władzy.

§ 2.

Należności łowieckie.

Za wystawienie karty łowieckiej pobiera się należność w wysokości dziesięciu koron. Należność łowiecka będzie użyta przez Komendę obwodową na cele dobroczynne.

§ 3.

Certyfikaty łowieckie.

Straży leśnej i lasowym organem nadzorczym c. i k. Zarządu wojskowego wydaje Komenda obwodowa na wniosek obwodowego urzędu lasowego bezpłatnie certyfikaty łowieckie jako legitymacje urzędowe (Załącznik B).

Komenda obwodowa może na wniosek obwodowego urzędu lasowego w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie wystawić certyfikaty łowieckie także organom straży łowieckiej, ustanowionym przez osoby prywatne, jeżeli udowodniono, że te organa są godne zaufania.

Certyfikat łowiecki zastępuje kartę łowiecką dla obszaru powierzono nadzorowi właściciela.

§ 4.

Czas ochronny i łowiecki.

Czas ochronny i łowiecki ustanawia się według tabeli załączonej pod C. Polowanie na zwierzynę w czasie ochronnym jest zabronione.

§ 5.

Postanowienia karne.

Przekroczenia tego rozporządzenia—o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny—będą karane przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron, w razie niemożności ściągnięcia aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przepisy łowieckie wydane dotąd przez Komendy, sprawujące administrację w c. i k. obszarze okupowanym, uchyla się; wydane dotąd karty łowieckie ważne są do 31 grudnia 1915.

Arcyksiężę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

C. i k. Komenda obwodowa
Certyfikat łowiecki. №.....

Nazwisko :
 charakter służbowy :
 miejsce służbowe :
 religia : wiek :
 twarz :
 włosy :
 oczy :
 usła :
 nos :
 szczególne znamiona :

Właściciel jest organem straży leśnej — organem nadzorczym lasowym c. i k. Zarządu wojskowego — strażnikiem łowieckim *)

na rewir : dn. 19.....
 Własnoręczny podpis właściciela: C. i k. Komendant obwodn:

*) Nieodpowiednie słowa skreślić.

Właściciel winien mieć w służbie certyfikat przy sobie i okazać go na żądanie władzy.

Czas ochrony i łowiecki zwierzyny.

Czas ochrony :

Podzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzes.	Paźdz.	Listopad	Grudzień
Łosie												
Jelenie i danieli												
Kozły (rogacze)												
Zające												
Jarzabki												
Głuszcze i cietrzewie			15		15							
Kuropatwy								15		15		
Bazanty								15		15		
Przepiórki i dzikie gołębie												
Dropie				15						15		
Ptactwo błotne												
Ptactwo wodne						15						
Łanie łosiów, jeleni i danieli, kozy (sarny), cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające												

Czas ochronny i łowiecki zwierzyny.

Czas ochronny:

Rodzaj zwierzyny	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Paździer.	Listopad	Grudzień
Łosie												
Jelenie i daniele												
Kozły (rogacze)												
Zająca												
Jarząbki												
Głuszce i cietrzewie			15	15								
Kuropatwy								15				
Bażanty								15				
Przepiórki i dzikie gołębie												
Drobie		15						15				
Ptactwo błotne			15									
Ptactwo wodne			15									
Łanie łośiów, jeleni i danieli, kozy (sarny, cielęta, spiczaki, kury głuszców i cietrzewi oraz ptactwo śpiewające												

47.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 29 listopada 1915,

Nr. 46 Dz. rozp. Część XII dotyczące ochrony zwierząt rolniczych.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Zakaz bicia.

Zwierząt następujących rodzajów nie wolno bić ani sprzedawać na rzeź:

- a) cieląt;
- b) cielie;
- c) krów do czwartego ocielenia i krów polskiej czerwonej rasy, które nie zostały uznane przez weterynarza za jałowe;
- d) byków i wołów, które nie wykazują jeszcze przynajmniej sześciu wielkich zębów siecznych;
- e) świń niżej stu kilogramów żywej wagi;
- f) widocznie brzemiennych rolniczych zwierząt.

§ 2.

Rzeź z konieczności.

Zakaz § 1 nie ma zastosowania, jeżeli zwierzę nie może być utrzymane przy życiu; okoliczność ta musi być potwierdzona przez weterynarza, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki przez urzędowo ustanowionego oglądacza bydła, a w braku takiego przez naczelnika odnośnej gminy. Potwierdzenie musi być wydane na piśmie i zawierać dokładne określenie zwierzęcia, tudzież okoliczności, które spowodowały rzeź z konieczności.

§ 3.

Kupno przez władze.

Jeżeli sprzedaż zwierzęcia, do którego odnosi się zakaz bicia, jest konieczną, a nie może być przeprowadzoną inaczej jak na rzeź, winien sprzedający donieść o tem Komendzie obwodowej.

Komenda obwodowa zakupi w tym wypadku zwierzę i odstawi je do składu bydła c. i k. Zarządu wojkowego, albo odda rolnikowi na utrzymanie za odpowiednim wynagrodzeniem. Jak długo jedno z tych zarządzeń nie może być przeprowadzone, winien naczelnik gminy dbać o utrzymanie zwierzęcia.

§ 4.

Upoważnienie do dalszych zarządzeń ochronnych.

Jenerał-Gubernatorstwo może:
 wydać dalsze przepisy w celu ochrony stanu zwierząt domowych i ruchu granicznego
 co do tych zwierząt,
 upoważnić pojedyncze Komendy obwodowe do wydania takich przepisów,
 ustanowić ceny maksymalne na bydło i mięso.

§ 5.

K a r y .

Kto powoduje z umysłu okoliczności, które czynią rzeź z konieczności potrzebną, lub podaje nieprawdziwe daty,
 kto uzyskuje lub usiłuje uzyskać potwierdzenie, że rzeź z konieczności jest potrzebną, przez wprowadzenie w błąd,
 kto działa wbrew niniejszemu rozporządzeniu lub przepisom wydanym na jego podstawie, będzie — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — karany przez Komendę obwodową grzywną do dwóch tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

§ 6.

K o n f i s k a t a .

Obok kary (§ 5) można orzec konfiskatę zwierząt żywych lub bitych, będących własnością skazanego, których rzeź lub sprzedaż była przedmiotem orzeczenia karnego.

Jeżeli nielegalnie bite zwierzęta zostały już odsprzedane, można uznać cenę kupna za przepadłą.

§ 7.

W e j ś c i e w ż y c i e .

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

№ 5735

Z. K.

48.

Ogłoszenie w sprawie rekwizycji skór niewyprawionych.

Na podstawie rozporządzenia c. i k. Naczelnej Komendy Etapowej Op. № 108115 z r. 1915 (Wojskowego Jenerał-Gubernatorstwa J. № 3511) poleca się co następuje:

1) Wszystkie skóry bydła, cieląt, koni i owiec, znajdujące się w obrębie obwodu u handlarzy i rzeźników, w składach złożone i z rzezi pochodzące, zostaną użyte do celów c. i k. Armii i jako takie podlegają rekwizycji.

Wszelkie poprzednio przez inne władze lub organa przedsięwzięte rekwizycje tracą moc obowiązującą.

2) Wszyscy handlarze, rzeźnicy i właściciele składów mają natychmiast po pojawieniu się tego ogłoszenia, następnie zaś 1 i 16 każdego miesiąca zgłosić na piśmie w c. i k. Komendzie obwodowej zapas powyższych skór według gatunku, ilości i miejsca złożenia.

Formularze do tych zgłoszeń należy odebrać w c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu.

3) Prawo rozporządzania wszystkimi zgłoszonymi zapasami przysługuje wyłącznie c. i k. Komendzie obwodowej w Radomiu

4) Nieprawdziwe zgłoszenie, wszelka sprzedaż innym kupcom jak pod p. 5 wymienionym, wszelkie zatajenie i ukrywanie wymienionych skór jest zakazane.

Przekroczenie tego zakazu karaniem będzie przez c. i k. Komendę Obwodową grzywną do 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy. Tej samej karze podpada każdy, kto nie doniesie Komendzie obwodowej o podlegających zgłoszeniu i znanych mu a niezgłoszonych zapasów skór. Ominięcie zgłoszenia pociąga za sobą jeszcze i konfiskatę wykrytych zapasów.

Kto doniesie o ukrytych zapasach, otrzyma jako premię 5% wartości tychże zapasów. Premia ta wypłacaną będzie tylko osobom cywilnym.

5) Skóry podlegające zajęciu wolno sprzedawać tylko kupcom upoważnionym do tego przez c. i k. Komendę obwodową.

C. i k. Komenda obwodowa udzieli tym kupcom kartę legitymacyjną zaopatrzoną w fotografię z terminem ważności półrocznym.

6) Uskuteczniłą sprzedaż należy natychmiast zgłosić pisemnie w c. i k. Komendzie obwodowej, podając gatunek, ilość, cenę kupna i miejsce zamieszkania kupującego.

Zgłoszenia te ma podpisać także i kupujący.

Oдноsne formularze należy podjąć w c. i k. Komendzie obwodowej.

Przepisy sprzedaży.

7) Kupcy mają, za okazaniem legitymacyi zgłosić się w tej Komendzie obwodowej, w obrębie której zamierzają skóry skupować.

Komenda obwodowa udzieli im informacji co do zajętych skór na podstawie swoich list ewidencyjnych.

Kupcy są obowiązani nie przekraczać cen maksymalnych, co do których mają się poinformować w Komendzie obwodowej, oraz cen normowanych zwyczajami handlowymi i mają wręczyć właścicielowi cenę kupna przed objęciem towaru.

Rachunek, wystawiony przez sprzedającego i wręczony kupcowi, ma zawierać cenę kupna, wyszczególnioną według gatunku i ilości sprzedanych skór.

Na podstawie tego rachunku udzieli c. i k. Komenda obwodowa kupującemu pozwolenia na odbiór lub wywóz, a to przy przewozie koleją przez podpisanie listu frachtowego, przy przewozie kołowo przez wystawienie i wręczenie krótkoterminowego kwitu przewozowego.

Jeżeli właściciel skór wzbrania się sprzedać zajęte skóry za normowaną cenę maksymalną z uwzględnieniem zwyczajów handlowych, należy zwrócić się do Komendy obwodowej o interwencję, która rozstrzyga ostatecznie i nieodwołalnie.

8) Kupcy, którzy przekroczą niniejsze rozporządzenie, podpadają, o ile się nie okaże powód do ścigania na drodze karno-sądowej, karze, wymienionej w punkcie 4.

9) Tej samej karze podpadają ci właściciele fabryk (garbarni), którzy gromadzą skóry w ilościach, nie będących w odpowiednim stosunku do ich produkcji.

Radom, dnia 9 grudnia 1915.

C. i k. Komendant obwodowy:

Pułkownik von *Matuschka*.

3) Skóry końskie:

R o d z a j		Cena za sztukę		U w a g a
		K	h	
Zielone lub solone	do 200 cm. długie	15		Potrącenia przy jednej skórze:
	ponad 200 cm. długie	20		
zupełnie suche oczyszczone, niesolone, bez kości i kopyt (racice)		Cena za sztukę		za dziurę lub cięcie w środku . . 2 korony za dziurę lub cięcie poza środkiem 1 korona
		K	h	
		2	90	Licząc od ucha do rzepicy.

4) Skóry owcze niewyprawione:

R o d z a j		Cena za sztukę		U w a g a
		K	h	
Strzyżone		1	50	Jeżeli wełna poszczególnej skóry przedstawia większą cenę można takową ugodzić.
Nie strzyżone	prima	4	50	
	sekunda	3	50	

Ogólne postanowienia:

Skóry bydła, byków, koni, cieląt i łosząt, mocno uszkodzone, źle solone i suszone lub wogóle nie odpowiadające warunkom ustanowionym dla skór pierwszej jakości, ulegną osobnej zmniejszonej ocenie.

Powwyższe ceny maksymalne stają się obowiązujące z dniem ogłoszenia obwieszczenia.

C. i k. Komenda obwodowa w Radomiu.

E. № 3816/Z. K.

50.

Obwieszczenie w sprawie paszportów bydłych.

Do Magistratu miasta Radomia oraz wszystkich P. Wójtów gmin w tutejszym obwodzie.

Tutejszy lekarz weterynaryjny zauważył, że zwierzęta doprowadzane na targi i w ogóle przeznaczone do obrotu handlowego nie są zaopatrzone w świadectwa zwierzęce, które w akcji tępienia zaraźliwych chorób zwierzęcych odgrywają niepoślednią rolę.

Celem położenia kresu tej nieprawidłowości zarządzam na zasadzie § 8 ogólnej ustawy zwierzęcej z 6/8 1909 Dz. p. p. № 177 i odnośnego rozporządzenia wykon. z 15/10 1909 Dz. p. p. № 178, co następuje:

Dla wszystkich zwierząt domowych należących do gatunku przeżuwaczy, (bydło rogate, owce i kozy), jednokopytnych, (konie, osły, muły i osłomuły) i świń ma się wydawać stare dotąd używane świadectwa (paszporty) zwierzęce w następujących wypadkach, a mianowicie, jeżeli zwierzęta:

- 1) prowadzi się na targ, przetarg, wystawę lub pokaz,
- 2) przy zmianie miejsca stałego pobytu przechodzą do innej miejscowości,
- 3) przewozi się koleją lub okrętami,
- 4) nie mające stałego miejsca pobytu pędzi się z miejsca na miejsce.

Wystawianie świadectw zwierzęcych należy zasadniczo do obowiązków wójta, z ważnych jednak powodów może upoważnić c. i k. Komenda obwodowa do tej czynności także inne organa.

Przed wystawieniem świadectwa zwierzęcego musi być każde zwierzę zbadane na jego osobnikowy stan zdrowia.

Świadectwo zwierzęce można wydać tylko dla zwierzęcia uznanego za zdrowe i wolne od zaraźliwej choroby zwierzęcej i to pod warunkiem, że w danej miejscowości, skąd zwierzę pochodzi, nie panuje żadna zaraza zwierzęca, która udzielić się może temu zwierzęciu, na które świadectwo ma być wystawionem; n. p. jeżeli panuje w miejscowości Piastów zaraza pyska i racic (pryszczycza) natenczas nie można wydać świadectwa, (paszportu) zwierzęcego na żadną pochodzącą z tej miejscowości sztukę bydła rogatego, na żadną owcę, kozę i świnię, ponieważ, jak wiadomo wspomniana zaraza jest zaraźliwą dla wszystkich rzeczonych gatunków zwierzęcych.

Dla wszystkich wspomnianych na wstępie gatunków zwierzęcych ma się wydawać świadectwa jednakowe, t. j. dla każdej sztuki osobne świadectwo; dla osesków prowadzonych w towarzystwie matki wystarcza zapisek umieszczony na świadectwie matki.

Wszystkie rubryki dawnego świadectwa zwierzęcego należy dokładnie wypełnić w języku polskim oraz zaopatrzyć pieczęcią gminną i podpisem wójta.

Każde świadectwo zwierzęce jest ważne na dni 14 włącznie.

Za każde świadectwo zwierzęce wystawione dla większego zwierzęcia (bydła rogatego, koni) będzie pobierał wójt od strony 14 groszy zaś dla mniejszego zwierzęcia 10 groszy, a to na pokrycie wszelkich z tem połączonych wydatków.

Za dokładność i prawdziwość wystawionego świadectwa jest odpowiedzialny osobiście wójt.

Zarządzenia te, które wchodzą w życie natychmiast po ogłoszeniu, należy podać do ogólnej wiadomości w sposób tam przyjęty.

Przekroczenia tych zarządzeń będą karane po myśli § 63—70 cytowanej ustawy grzywną do 600 K. względnie aresztem do 2 miesięcy.

C. i k. Komendant obwodowy.

№ 6242

Z. K.

51.

Obwieszczenie w sprawie zgromadzeń publicznych i zebrań.

§ 1. Zebrania pod gołem niebem jakoteż pochody na publicznych drogach są zabronione.

Wyjątek stanowią pochody ślubne, pogrzeby, procesye, pielgrzymki i inne zebrań dla celów prawnie uznanego wyznania religijnego.

§ 2. Dla zebrań w zamkniętych przestrzeniach wymagane jest pisemne pozwolenie c. i k. Komendy obwodowej, które należy uzyskać conajmniej na 3 dni przed zebraniem.

Wyjątek od obowiązku uzyskania pozwolenia stanowią zebrań dla celów religijnych, oraz zebrań gminne.

§ 3. Komenda obwodowa zastrzega sobie prawo kontrolowania wszystkich zebrań przez swoich urzędników, którym powinno być wyznaczone odpowiednie miejsce. Zarządzenia kontrolującego Urzędnika winny być bezwzględnie wykonane.

§ 4. Do założenia Klubów lub i stowarzyszeń wymagane jest pozwolenie c. i k. Komendy obwodowej.

§ 5. Odpowiedzialnymi za przekroczenia powyższych przepisów są: zwołujący zebrania, organizatorzy, założyciele i członkowie [stowarzyszeń, pozatem właściciele lokali, w których odbywają się zebrania.

§ 6. Wykroczenia przeciwko powyższym przepisom będą karane grzywną do 600 K. lub aresztem do 3 miesięcy.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

Radom, dnia 30 grudnia 1915.

C. i k. Komendant obwodowy.

Zl. 1074/915

52.

F.

Obwieszczenie o prowizorycznej służbie straży skarbowej.

C. i k. Zarząd wojskowy dla okupowanych obszarów postanowił przyjąć zgłaszających się dobrowolnie mieszkańców tut. kraju do pomocniczej służby przy straży skarbowej po poprzednim wyszkoleniu ich w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

I. Warunki przyjęcia:

- a) fizyczne uzdolnienie,
- b) zupełna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie (ci którzy wykażą się także znajomością języka niemieckiego będą mieli pierwszeństwo przed innymi:)
- c) odpowiednia zajęciu inteligencja,
- d) nieposzlakowana przeszłość,
- e) ukończony 18 i nieprzekroczony 35 rok życia,
- f) posiadanie ciepłej odzieży, bielizny, obuwia i koca.

Nieletni mają się wykazać nadto pozwoleniem ojca lub opiekuna które ma być przez Magistrat względnie urząd gminny potwierdzone.

2. Wynagrodzenie:

Płaca wynosić będzie 5 (pięć) koron dziennie.

Płaca ta będzie im wypłacaną co pięć dni z góry od dnia zgłoszenia się w Komendzie straży skarbowej w Lublinie.

Służbę będą pełnili we własnym ubraniu, o pomieszczenie oraz zdrowy i tani wikt który przyjęci opłacać będą z własnych funduszy postara się Komenda straży skarbowej.

Kandydaci mają najdalej do 15 stycznia 1916 wnieść podania do Komendy obwodowej w Radomiu.

Do podań dołączyć należy oryginalne dokumenta jakoto świadectwo szkolne, metrykę chrztu i t. p.

Przyjęci podlegają wojskowemu prawu karnemu przeto zaniedbanie w służbie lub wogóle przekroczenie przepisów pociągnie za sobą oprócz wydalenia ze służby także karę wedle ustaw wojskowych.

53.

Rekwizycja metali w krajach okupowanych.

Na mocy rozporządzenia Naczelnej Komendy Etapów z 23 października 1915 № 100:38 zarządza się zbiórka metali dla celów wojskowych w drodze rekwizycji i kupna.

Dla ułatwienia zbiórki mogą być kupna tych metali wykonywane przez autoryzowanych kupców, których upelnomocni wojsk. General-Gubernatorstwo w Lublinie.

Cena kupna będzie przez kasy wojskowe w zupełności wypłacona.

Wykaz metali, które podlegają rekwizycji i ustanowione ceny uwidocznione są w wykazach, które znajdują się w tut. c. i k. Komendzie zbiórek (Fassungsstelle) obwodowej Komendzie żandarmeryi i w powiatowych Komendach c. i k. straży skarbowej w Radomiu i Białobrzegach.

Polecam Zwierzchności gminnej, aby rozkaz niniejszy sposobem w miejscu przyjętym nałożyć w gminie ogłosiła.

54.

Podwyższenie podatku zarobkowego.

Obwieszczenie.

Na mocy uchwały z dnia 4 października 1914 powziętej na posiedzeniu Rady Ministrów a sankcyonowanej w myśl art. 87 zasadniczych ustaw państwa wydał rząd rosyjski na r. 1915 następujące zarządzenia:

1) Ceny patentów od przedsiębiorstw kupieckich I, II i III stopnia, jakoteż od przedsiębiorstw przemysłowych I—VI stopnia podwyższa się o 50%.

2) Począwszy od dnia 1 stycznia 1915 mają być pobierane podatki państwowe na kosztą zakwaterowania i utrzymania sądów włościańskich od podwyższonych cen patentu zaś wszystkie inne dodatki państwowe od zwykłych cen patentu jednakże bez ograniczenia czasowego.

3) Wszystkie prywatne tak stałe jak i wędrownie przedsiębiorstwa kinematograficzne zostają opodatkowane w sposób następujący:

1) Do stopnia I zaliczyć należy kina, które opłacają za lokal więcej jak 10.000 K. rocznego czynszu, względnie wyżej niż 10.000 K. wartości czynszowej, oszacowanej do wymiaru państwowego podatku od nieruchomości lub jeżeli sala obejmuje więcej jak 500 miejsc dla widzów;

2) Do II stopnia należą kina, opłacające tytułem czynszu najmu, więcej jak 2000 K. a mniej jak 10.000 K. lub mają więcej jak 150 a mniej jak 500 miejsc dla widzów;

3) Do III stopnia należą kina opłacające mniej jak 2000 K. czynszu najmu lub które mają mniej jak 150 miejsc dla widzów.

4) Kina wędrownie opłacają patent zasadniczy w kwocie 60 K. i niepodlegają podatkowi uzupełniającemu.

W myśl postanowień art. 48 międzynarodowej Konwencji hagskiej z dnia 18 października 1907 c. i k. zarząd wojskowy jest uprawniony do pobierania wszelkich opłat państwowych z obszarów przez siebie zajętych według dotychczas obowiązujących ustaw przeto i na r. 1916 będą pobierane patenta w wyżej podanyinym wymiarze.

C. i k. Komenda obwodowa Radom dnia 2 stycznia 1916.

55.

Wykupywanie osobistych patentów.

Obwieszczenie.

Wzywa się wszystkich, którzy w myśl ustawy o pod. przem. z d. 20/6 1898 obowiązani są do wykupywania osobistych patentów, jakoto: subjekci, pomocnicy i pośrednicy handlowi, agenci i t. p. zawody, ażeby w terminie do 20 stycznia 1916 złożyli za pośrednictwem Magistratu względnie Urzędu Gminnego odnośną deklarację gdzie też otrzymają bezpłatnie druki na zeznanie.

Nie stosujący się do niniejszego wezwania, jak również właściciele przedsiębiorstw zatrudniający osoby, którzy niniejszemu wezwaniu zadość nie uczynią, podlegną karze w myśl §§ 526 i 527 powyżej cytowanej ustawy.

56.

Do wszystkich Urzędów parafialnych.

Podczas obecnej wojny zostało wiele ciał po zmarłych członkach armii pogrzebanych przez duchowieństwo cywilne na obszarze okupowanym przez c. i k. Armię, zaś wypadki śmierci zostały według wszelkiego prawdopodobieństwa zaprotokołowane w metrykach cywilnych.

W interesie prowadzenia ewidencji siły zbrojnej, oraz w interesie pozostałych osób po zmarłych uprasza się na tej drodze, o wystawienie — o ile to dotychczas nie miało miejsca — ex otto świadectwa śmierci co do wszystkich w ciągu wojny zaprotokołowanych wypadków

śmierci osób należących do c. i k. wojska, obydwu obron, krajowych, c. i k. oraz król. węg. pospolitego ruszenia oraz osób cywilnych pozostających w związku armii, i przesłanie za pośrednictwem przełożonego Ordynaryatu biskupiego do Apostolskiego Wikaryatu polowego (Apostolisches Feldvikariat). Postępowanie to należy przestrzegać i na przyszłość.

Zarazem uprasza się o podanie w świadectwach śmierci, o ile możliwości jaknajdokładniej, pułku do którego zmarły należał i o przesłanie świadectw śmierci o ile możliwości jaknajspieszniej do właściwego Ordynaryatu biskupiego.

57.

Sprzedaż sarniny.

Mimo wydanych zakazów zrobiono spostrzeżenie, że mięso sarnie coraz częściej bywa podawane na sprzedaż.

Podaje się tedy do publicznej wiadomości, że kupno i sprzedaż mięsa sarniego są zabronione i że przekraczający będą najsurowiej karani, przyczem mięso podlegnie konfiskacie. Myśliwi, którzy dotyczącą zwierzynę ubili, podlegają karze według odnośnych przepisów łowieckich.

58.

Podjęcie ruchu na liniach Lublin—Lubartów i Lublin—Chełm.

Począwszy od 25. listopada 1915 r. podjęty został na linii Lublin—Lubartów ogólny ruch cywilno-osobowy i towarowy. Tego samego dnia otwarty został na linii Lubartów—Chełm cywilny ruch osobowy, podczas gdy cywilny ruch towarowy ograniczony jest na przesyłkę środków żywności w ładunkach wagonowych.

59.

Karty łowieckie.

Podaje się do publicznej wiadomości, że karty łowieckie wystawione w roku 1915. tracą swą ważność z dniem 1 lutego 1916.

60.

Obniżanie kursu korony.

Ponieważ zrobiono spostrzeżenie, że przekupnie (kupcy) nieprawnie podnoszą oznaczoną wartość rubla (1 Rb. = 2 Koronom), przypomina się:

1. Każdy kto nie będzie stosował się do zasady, że wartość 1 rubla srebrnego = 2 koronom będzie w razie przydybania karany aresztem aż do 50 dni, względnie grzywną pieniężną w kwocie 500 koron. O ile winnym tego przekroczenia stanie się właściciel handlu lub przedsiębiorstwa, będzie ukarany odebraniem uprawnienia do prowadzenia handlu wzgl. przedsiębiorstwa na przeciąg jednego miesiąca, a w razie ponownego przekroczenia odebraniem tego uprawnienia na zawsze.

2. Każdy, komu znany jest wypadek obniżenia wartości waluty koronowej, jest obowiązany natychmiast donieść o tem najbliższemu posterunkowi żandarmerji. Kto świadomie usuwa się od tego obowiązku doniesienia, podlegać będzie takim samym karom.

3. W ciągu 14 dni musi być w każdym lokalu handlowym przez prowadzącego handel umieszczony w widocznym miejscu, czytelnym pismem sporządzony napis następującej treści:

- 1 złoty rubel = 2 korony 50 halerzy;
- 1 papierowy lub srebrny rubel = 2 korony;
- 1 kopiejka = 2 halerze.

61.

Rosyjskie płaszcze wojskowe.

Ludność tutejsza używa bardzo często rosyjskich płaszczy wojskowych, co w wysokim stopniu ułatwia ucieczkę jeńcom rosyjskim.

Ostrzega się przeto noszących rosyjskie płaszcze, że będą uważani za zbiegłych jeńców wojennych a temsamem poucza się ludność, iż celem uniknięcia tego, płaszcze te w ten sposób przerobić należy, aby rozpoznanie posiadacza jako osoby prywatnej nie ulegało żadnej wątpliwości.

Przy tej sposobności przypomina się naczelnikom gmin i sołtysom, że obojętnie pociągnięci będą do surowej odpowiedzialności) jeżeli zaniedbają donieść o ukrywających się po wsiach zbiegłych jeńcach wojennych.

62.

O d e z w a .

U Stanisława Czajkowskiego w Dąbrówce daniszowskiej i u Piotra Losika w Śląsku zajęto po 1 koniu i 1 wozie drabiniastym które pochodzą prawdopodobnie z kradzieży

Jeden z tych koni jest ogier mający 4 lat, srebrno-siwy, średniej wielkości z krótko przystrzyżonym ogonem, drugim jest klacz, mająca 6 lat wieku, brązowa z srebrno-siwą grzywą i z krótko przystrzyżonym ogonem.

Jeden z wozów jest urządzony na 2, drugi na jednego konia.

Przedmioty te skradziono prawdopodobnie w okolicy Radomia, skąd zabrali je Franciszek Suski, Józef Pawłowski i Adolf Borowiec do Śląska do siostry Franciszka Suskiego Lucii Wolskiej i następnie dalej sprzedano.

Zajęte konie oddano sołtysowi Franciszkowi Kolenda w Lipsku do przechowania i żywienia, wozy natomiast znajdują się na posterunku Żandarmeryi w Lipsku.

Zgłaszających się ewentualnie prawnych właścicieli tych koni i wozów należy wezwać, aby jawnie się w Sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku celem legitymacyi i wykazania swych praw.

63.

Wyrok śmierci.

W imieniu Jego Majestatu Cesarza Austrii i Apostolskiego Króla Węgier!

C. i k. Sąd doraźny, jako Sąd, orzekający w Końsku wydał po przeprowadzonej rozprawie głównej skutek wniesionego przeciwko Władysławowi Kwiecińskiemu oskarżenia z dnia 14. listopada 1915. L. 158/15. o zbrodni morderstwa z § 413 i 414 ust. 24. wojskowego kod. kar. oraz wniosku oskarżyciela na orzeczenie winy-następujący

W y r o k .

Władysław Kwieciński urodzony w Jedlińsku pow. Radom w Polsce lat 33 liczący, murarz, ostatnio w Radomiu zamieszkały jest winien, że w Szydłowcu dnia 27. października 1915 w towarzystwie innych, obecnie zbiegłych spółników, gdy przez żandarmeryę jako o rabunek podejrzany miał być ujętym, przyczem spółnicy celem udaremnienia ujęcia—żandarmów Jerzego Molnara i Józefa Swalika, w zamiarze pozbawienia tychże życia, zamordowali—również w takim samym zamiarze bezpośrednio do wykonania morderstwa na osobę Swalika rękę położył, zatem celem pozbawienia życia żandarma czynnym sposobem współdziałał i przez to się zbrodni morderstwa z §§ 413, 414/4 wojsk. kod. kar. dopuścił.

Za zbrodnię tę zostaje Kwieciński po myśli § 415 wojsk. kod. kar. oraz rozporządzenia Naczelnej Komendy Armii z 16. marca 1915. Op. 32183. na karę śmierci przez powieszenie skazany.

64.

Listy gończe.

1.

W nocy 5. XI. na 6. XI b. r. skradli nieznani sprawcy Józefowi Marcowi w Dorominie z jego niezamkniętej stajni 2 konie o wartości 800 Koron, a mianowicie:
jednego 1-o letniego gniadasza z centkowaną głową,
jednego 1-o letniego kasztana z gwiazdą na głowie.
Opis sprawcy nieznan.

2.

Dnia 12. listopada b. r. około 10-tej godziny przed południem przybył do mieszkania rolnika Józefa Koryata w Czerwonej obok Mirca w obwodzie Iłżeckim niejaki Franciszek Kowalski i, grożąc mu śmiercią usiłował wymusić nań 100 rubli.

Kowalski, ścigany przez Koryata i innych tamtejszych mieszkańców, aby udaremnić swe ujęcie oddał parę wystrzałów, przyczem zranił śmiertelnie rolnika Antoniego Dygasa, zaś Józefa Koryata ciężko na ciele uszkodził.

Franciszek Kowalski zbiegł następnie do lasu obok Mirca i odtąd zginął po nim wszelki ślad.

Kowalski liczy 27 lat, urodzony w Macułkach, gmina Mirzec, tamże przynależny, bez stałego miejsca pobytu, wyznania rzym. kat., wolny, bez zajęcia, nie umie czytać i pisać, nie posiada majątku, syn Wacława i Maryanny z Pachników.

Opis osoby.

Kowalski jest 170 cm. wysoki, silnie zbudowany, twarz czerwona i podłużna tudzież wydłużone szczęki, jasne włosy, żółtawo-blond wąs, odziany w czarne ubranie, w czarną pluszową czapkę i wysokie buty.

3.

W nocy z 6. na 7. listopada 1915 wpadli dwaj nieznani bandyci uzbrojeni w rewolwery do mieszkania Walentego Urbańskiego w Alojzowie, gmina Krzyżanowice, i zrabowali mu 100 rubli.

Na 10 dni przedtem (dnia 28/X b. r.) około godziny 6-ej wieczór wpadli również dwaj w rewolwery uzbrojeni bandyci, możliwie, że ci sami, do mieszkania Pawła Rojka w Alojzowie, gmina Krzyżanowice, i grożąc mu śmiercią, żądali pieniędzy, i nie czekając na spełnienie ich żądania, zbiegli.

Opis osoby.

Jeden z bandytów liczy około 25 lat, wysokości około 170 cm., silnie zbudowany, twarz podłużna, chuda, ogolona i blond wąs, odziany w brunatne okrycie z lodenu, w okrągłą futrzaną czapkę i w wysokie buty.

Drugi liczy 35—40 lat, nieco niższy od pierwszego, silnie zbudowany, czerwona, pełna twarz, bez zarostu, odziany w czarne okrycie z lodenu, w takież spodnie i wysokie buty, tudzież w czarną okrągłą czapkę futrzaną.

4.

Przy końcu sierpnia 1915 zrabowano w Kujawach, gmina Górki, na szkodę Józefa Iskry 34 rubli i zamierzano też Maryannę Chęć obrabować przyczem ostatnia została przez sprawców zgwałcona.

Jako sprawca podejrzany jest Józef Wrona, który uciekł i nie można go odszukać. Józef Wrona liczy około 20 lat, jest średniego wzrostu, silnej budowy, blondyn, ma małe rudawe wąsy, wąską twarz, zdrowy wygląd, ubrany był w ciemny krótki paltot, odziany w kapelusz i buty.

Wrona pochodzi z Zawichosta obwodu opatowskiego, ożenił się w Zimnej Wodzie, gmina Wiśniowa obwód Sandomierski i jest tamże zamieszkały obecnie włóczy się po sąsiednich miejscowościach koło Iwanisk, Konar i Kujaw.

5.

Wincenty Bzinkowski, urodzony w Majkowie, gmina Wąchock, prawdopodobnie tamże przynależny, niskiego wzrostu, krępy, piegowaty, blondyn bez zarostu, nosi ubranie marynarskie i

6.

Maryanna Bzinkowska, żona Wincentego, szczupła, szatynka, bardzo rozmowna,—są silnie podejrzani o kradzież krowy na szkodę Teodory Duda w Majkowie.

Uprasza się wszystkie Komendy obwodowe, władze bezpieczeństwa i organy, by śledziły za zbiegłymi obwinionymi i w razie przychycenia tychże, przyaresztowały i odstawiły do najbliższego właściwego sądu wojskowego.

C. i k. Zastępca Komendanta obwodowego:

D-r Jan KOŚMIŃSKI, c. i k. Major.

